

СТРАЖНИЦЯ

ВИДАВЕЦЬ І НАЧАЛЬНИЙ
РЕДАКТОР
Др. ТАДЕЙ КОНЧИНЬСЬКИЙ

УКРАЇНСЬКА

АДРЕСА
РЕДАКЦІЇ І АДМІНІСТРАЦІЇ
Warszawa, Nowy Świat № 41 m. 27

Місячна передплата 60 сот. — Контото поштове № 1877. — Телефон 296-40.

СКАРБ ПОЛЬСЬКИЙ СТОІТЬ МІЦНО!

Всі громадяне Польської Держави з великим зацікавленням і нетерпляче чекали, що скаже Прем'єр Грабські про фінансовий стан Держави, бо від того залежить успішність всіх наших справ. Отже, промовляючи на Соймовій Комісії Скарбовій дня 26 червня б. р., п. Прем'єр всіх дуже втішив і заспокоїв.

Відомо, що гроші в багатьох державах, навіть великих, хитаються і в стосунку до долара підлягають знижці. Так діється з італійською лірою, так і з французьким франком, так і з золотом німецькою маркою —

тільки наш злотий стоїть непорушно і тримається так міцно, як англійський фунт штерлінгів та долар.

Пан Прем'єр розяснив, чого се так:

„Загальний стан нашої скарбової ситуації **надзвичайно щасливий**. Порівняння за перші чотири місяці виказують прибуток 643 мільйони, а видатків 611 міль. Травень та червень завжди бувають з засади добрими місяцями, бо на ці місяці припадає термін виплат; доходи в травні перевищили видатки; сподіваюся, що так буде й у червні. Липень завжди з засади трудніший, серпень так само є одним

з лихих місяців, а тому й трудно вже тепер поширювати видатки й ухилятися від ощаджувань.

Лише починаючи з вересня легше буде йти більши живавим темпом.

Так само, не дивлячись на тяжке положення й брак кредиту, **весь час зростають ощадности**, складані до банків та до сільських кас. В самій лише Почтовій Касі Ощадности виносять вони 15 мільйонів золотих“.

Далі пан Прем'єр казав:

„Щоб не піддаватися надмірному песимізму, до чого в нашому суспільстві існує нахил, приточу я таке порівняння: **дня 20 червня 1924 р. мали ми золота на 82,000,000**, валют та девізів на 192,000,000, срібра на 11,000,000, а разом 287,000,000. **Дня 20 червня біжучого року мали ми золота на 119,000,000**, валют та девізів на 122,000,000, срібра на 81,000,000, разом на **323,000,000**. Впроваджуючи срібро ми значно піднесли розмінний обіг“.

Одним словом серед європейських держав Польща найкраще дає сабе раду з фінансовими труднощами і з кожним місяцем поліпшує цей стан. А через те й добробут громадян зростатиме все дужче.

Совіцька правда про освіту пролетаріату.

НЕУДОВІДНІСТЬ РОСІЙСЬКИХ УЧИТЕЛІВ

Російська „Учительская Газета“ щодня одержує десятки листів від учителів з написами: „**Крик розпачу сільського вчителя, Рятуйте!**“. Комуністична „Правда“, не криючись, оповідає про те, що в російському шкільництві робляться такі страшні речі, що їх описати трудно. От дослівна цитата:

„В Воронізькій губернії учителі досі ще не отримали платні за січень; в Ярославській губернії протягом останніх трьох місяців учителі теж не одержували утриман. В Парицинській губернії панують далеко гірші стосунки: учительство не дістало ще досі платні за липень та серпень

„ЯКИЙ ЖЕ ГАРНИЙ СВІТ БОЖИЙ“...

Кільканадцять чоловік підіймалися на високі скелі Чорногори. Ішли бадьоро, живо—кипіла розмова, повна жартів та дотепів. Що хвилі вибухав сміх і лунав геть-геть по зблуканих пущах.

Одна тільки Марійка йшла позаду за товариством—самотна й тиха. Ніхто не звертав на неї уваги.

Розмовляла з квітками. Зривала їх що хвилі—притуляла потайки до уст і всміхалася радісно й чуло до їх барвистих голівочок.

Нескоро, але зрештою стали всі на самім верху. Перед очима розстелялася чудовна панорама: море зелених лісів на долі, й у горі—друге море—море бездонної блакиті! Всі замовкли—не стало б слів для висловлення величі чарівної краси!

Раптом Марійка, не в силі бувши опанувати зворушення, перемігши несміливість, простягла руки до океану барв і блисків і скрикнула зворушенням голом:

— Який ж гарний світ Божий!...

Пять звичайних слів—але в них тремтіло глибоке замилювання. Не в одних очах блиснули слези радості. Панна Марійка аякалася власної сміливості й замовкла.

1924 року (!!!) і т. д. В тих же губерніях, де учителям видавано платню, одержали вони дрібну лише частину належності: так, прикладом, у Новгороді 19 рублів замість 28, в Костромі 23 рублі замість 27 з половиною“.

Гроші належні вчителям уряд видає на зовсім інші цілі: в одних округах, наприклад, ніби то на електрифікацію, в інших на допомоги „товарищам“, в інших зрештою на адміністрацію, щоб... справно працювала...

Коли так пише большевицький урядовий часопис, котрий зрештою уболіває над таким станом річей, то якою ж страшною мусить бути дійсність там, звідки вже й скарги не доходять?!

Коли ж усе товариство сходило вже до долу, підійшов до неї пан Андрей Шкрумеляк, інженір, і тихо промовив:

— Така жінка, як Ви, може бути скарбом на все життя! Стільки щастя бризнуло з Ваших слів!

— Я б хотіла, щоб усі люде були щасливі—переконуюче відповіла Марійка.

— А чи ж це можливо?

— Далеко це, але можливо—запевняла вона—є багато стежок, що ведуть до мети, але одна з найлегших називається ощадністю. Я вірю в це фанатично. Польщу можна перебудувати ощадністю.

— От воно як! І Ви це робите?

— Роблю! Я маю вже 500 золотих, складених у Почтовій Касі Ощадности. Хотіла-б, щоб і всі так робили. Боже! Які-б то всі були тоді багаті!

— Яка Ви гарна в цьому запалі! Коли-б я мав відвагу, я-б попросив Вашої руки...

Панна Марійка зарум'янилася аж по саме чоло й звільна піднесла свої блакитні очі на інженіра. В очах його вона побачила таке замилювання, стільки широти, стільки шляхетної доброти, що вся зворушилася, й у самотному серці її зродилася любов.

Без слів вона подала йому тремтючу руку.

Сільсько-Господарський Конгрес у Варшаві.

Коли досвідчені люде разом радяться, то для всіх з того буває користь. Тому конгреси (зїзди) й мають таке велике значіння. В останніх днях червня відбувся в столиці нашої держави Варшаві Міжнародний Сільсько-Господарський (Рільничий) Конгрес, котрий матиме додатний вплив на наше сільське господарство. Прибуло на цей Конгрес коло 200 делегатів з усіх кінців світу, а між ними й такі особи, як чеський міністер п. Годжа й австрійський п. Бухінгер. Урочисте відкриття Конгресу відбулося в неділю 21 червня в великій залі Філармонії. Після прибуття на Конгрес п. Президента Річпосполитої виголосив привітальну промову маркграф Вогюе, після чого взяв слово Міністер Земельних Справ п. Яніцкі.

Результатом нарад Конгресу є цілий ряд прийнятих на ньому резолюцій, з котрих важливі:

1) щоб у кожному краї були **організовані центральні об'єднання всіх рільничих товариств в цілі скупчення всіх фондів**, потрібних для про-

паганди, анкет, дослідів та статистики, та для представлення й оборони хліборобських інтересів;

2) щоб **по парламентах** (по всіх державах) **покликано було до життя угруповання сільських господарів** (рільників, хліборобів), **об'єднуючі всіх представників хліборобських та споріднених з ними інтересів**, без огляду на різницю політичних поглядів, в цілі невпинної співпраці;

3) щоб закласти, з того моменту, коли на це буде змога, в порозумінню з існуючими вже міжнародними установами—**міжнародною організацією**, якої завданням має бути навіязання постійних стосунків між усіма центральними рільничими установами всіх країв.

Вражіння, яке справили на делегатів Варшава, організація Конгресу, польська гостинність і ціле оточення, — є дуже велике й похлібне для Польської Держави, а тим самим і для всіх сільських господарів наших.

ЧОМУ СОВЕТИ ПОВАЖАЮТЬ ПОЛЬЩУ?

Американський часопис „Chicago Daily News” друкує цікаві для американців „Описання Світової Росії”, які надсилає талановитий спостерегач-коресподент Павло Скотт-Моврер.

В одній з останніх телеграмів Моврер порівнює Росію з Польщею й, на підставі того, що чув про Росію і що в ній бачив, приходить до висновку, що Світоська Росія з повагою ставиться до Польщі.

Польща — пише Моврер — мало не з 30 мільйонним населенням, з мільйоном своїх одважних жовнірів, готових на перший знак до бою, Польща, що межує з Росією на простороні мало не 500 англ. миль, від Києва ж віддалена лише на 150 миль, це єдиний пострах для Росії, котра в жадному випадку не наслідиться безпосередньо заатакувати Польщу.

Коли-б Росія й одважилася воювати, то не з Польщею, а хіба вже в Румунію — Польщі ж вона фактично боїться. Моврер каже, що Совдени сподіваються, що в разі російсько-румунської війни, Польща, мимо свого військового союзу з Румунією, триматиметься неутралітету(?). З то ціллю

Росія розвине надзвичайну пацифістичну (то-б-то мирну) пропаганду, а шля-

хом дипломатичної інтриги та через загрози з боку Німеччини сподівається досягти того, що Польща не поспішиться на поміч Румунії,

бо сама, будучи під пресією великих держав, щоб не зачинати нової великої європейської війни, мусіти не скупити всю свою увагу на своєму західному фронті зі сторони Німеччини й не зможе взяти участі в військових операціях на сході.

Зрештою — закінчує Моврер — Росії імпонують трактати й умови, які Польща заключила з усіма державами центральної Європи за винятком одної маленької Литви, на котру тільки й може лічити Росія.

Правдоподібно Литву знеутралізує союзницьке становище Латвії до Польщі, а проти Німців Польща заасекуровала себе трактатом і тайною умовою з Чехословаччиною (?),

дипломатія-ж польська готується до того, щоб подібні-ж умови підписати ще й з Югославією й навіть із Грецією. Отже для Світоської Росії Польща не тільки є горіхом, якого нелегко розкусити, але формальною загрозою.

ЦІЛА ТРЕЦІЯ ПІД ЗБРОЄЮ.

Старшини гарнізону в Сальоніках, незадоволені з кабінету Михалакопульоса, зажадали його димісії й утворення військового уряду на чолі з генералом Пангаліосом, доводячи, що теперішній уряд має слабу руку й слабший за турецький та інші уряди. Бюра генерального штабу в Сальоніках, будинок почти та телег-

рафу, залізничні мости й інші публичні будинки ЗАХОПЛЕНО БУЛО ЗРЕВОЛЮЦІОНІЗОВАНИМИ ОФІЦЕРАМИ. Всю Грецію охопив національний рух, що ніде не зустрічає жадного опору. Грецька флота, якою командує адмірал Гаджикаріадос, прилучилася до патріотичної опозиції.

ЗЕМЛЕТРУС В МОНТАНА І САНТА-БАРБАРА.

ЗАВАЛИЛОСЯ 200 ДОМІВ—60 ЧОЛОВІКА ВБИТО.

Я доносять з Зєдинених Штатів в штаті Монтана сейсмічне коливання землі спричинило великі ушкодження будинків, доріг, мостів і залізничних шляхів. Людських офір не було.

З Санта Барбара в Каліфорнії доносять, що землетрусом зруйновано 200 домів. Число вбитих, згідно з одержаними досі відомостями, виносить 60.

Легке коливання землі відчуте було й у Царгороді. Серед людности викликало воно паніку.

ЯКІ ПОДАТКИ ЗАПЛАТИМО В ЛИПНІ.

Міністерство Скарбу нагадує платникам, що в місяці липні б. р. припадає заплата таких важніших безпосередніх податків:

податок від мійських нерухомостей та де-яких сільських будинків за I-ий квартал 1925 р. до 31 липня;

податок промисловий від обороту за I-е півріччя 1925 р., згідно з власним обрахунком від підприємств справоздавачих, що мають торговельні свідоцтва III-ої й IV-ої категорії

та свідоцтва промислові V, VI і VII категорій, а також від самостійних промислових професій і вільних фахових професій до 1 серпня б. р.;

податок дохідовий (прибуковий) від службових пенсій, емеритур і т. п.—на протязі семи днів по стягненню.

Крім того належить заплатити податки, на котрі ті, хто платить, одержали платничі накази з терміном заплати в липні б. р.